

"Οσον διὰ τὸν Βάσκαν, αὐτὸς κατεγίνετο τῶρα μὲ τὰ φάρια, τὰ ὄποια ἔχοροπηδοῦσαν εἰς τὴν ἄμμον. Τὰ ἐπιπλευτικά καὶ τὰ ἔπιτηδειότητα καὶ τὰ ἔξεχώρια, κρατῶν μόνον τὰ μεγαλήτερα καὶ ρίπτων τὰ ἄλλα εἰς τὸ πόταμόν. Προφανῶς ἡξευρε καλὰ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Ο γέρων τὸν συνεχάρη.

— Μπράβο, τοῦ εἶπε, εἶσαι καλὸς καὶ ἔξιο παιδί. Καλὰ κάνεις ποῦ πετάς τὰ μικρούλια. Εἶναι πολὺ νωρίς γι' αὐτὰ νὰ πεθάνουν...

'Ο Σάσας ἐπειράχθη, φαίνεται, ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπαίνους καὶ δὲν ἐκρατήθη:

— Σπουδαία δουλειά! εἶπε· κ' ἔγω θὰ τὴν ἔκαγα.

— 'Εσύ; ἀπήντησε γελῶν ὁ γέρων. "Οχι δά!... Εσύ εἶσαι Κύριος. Θὰ μαγιεύσουμε τὰ φάρια καὶ θὰ τὰ φάς. "Ε, αἷς εἶνε, θὰ δυνατέψουμε τούλαχιστον τὰ δοντιά σου. Ήενρείς δύμας νὰ μασάς; "Αν δὲν ἔρης, ἂς μασήσῃ γιὰ σένα ὁ Βάσκας. 'Αλλὰ ἔσεις, εἶνε πονηρός, καὶ διὰ τοῦ δωσῆς γὰ σοῦ μασήση, θὰ σου τὸ καταπιῆη κηδόλα...

'Ο Σάσας ἔξινος τὰ μοῦτρά του, ἀλλὰ τότε ἐπεγένθη ὁ θεῖος.

— Αὐτὸς εἶγε τὸ σύστημα τοῦ τόπου, εἶπεν. "Ολοι ἔδι βέργαζονται καὶ δὲν αἴσιοι θεῖοι τὸν ἄλλον. Τοὺς ὀκνηροὺς τοὺς κορούδενουν.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Κολοβός, ὁ ὄποιος ἐπιρύθιζεν ὅλον τὸ δίκτυο, ἀρπάζεν ἔξαφνα ἔνα φάρι καὶ τὸ ἐτραχάνισε. "Τοῦ δὲ ἔτοιμος νὰ τὸ ξανακάμη, ὅταν ὁ Βάσκας τοῦ ἔφωναξ.

— "Εἶω, τεμπέλη! Εσύ δὲν ἔψάρεψες!

Τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ὁ Σάσας τὴν ἐπῆρε διὰ λογαριασμὸν του καὶ ἐκάκιωσεν ἀκόμη περισσότερον... Ήσθάνετο τὸν ἀστόν του μόνον, ξένον πρὸς δλούς τοὺς ἄλλους. Οι ἄλλοι εἰργάζοντο, ἐφαίνοντο ἐνωμένοι, ἀδελφωμένοι. 'Αφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ ἥλιθος Βάσκας ἐτολμοῦσε νὰ ὀμιλῇ ἐλεύθερα, καὶ μὲ ποιὸν ἀν ἀγαπᾶτε; μὲ τὸν Ἀλέξην Λούσθοντες! Καὶ τοῦτο, διότι κάτι ἡμποροῦσε νὰ κάμη καὶ κάπως νὰ φαίνεται χρήσιμος. Δύο μόνον ὑπῆρχαν ἐκεῖ ἀεργοί: 'Ο Σάσας καὶ ὁ Κολοβός.

'Αφοῦ ἔδιστασεν δλίγον, ὁ μικρὸς ἐπληρίσασε τὸν θεῖον του.

— Δέν ἔνωνδ νὰ φάγω χάρισμα, θεῖο μου! τῷ εἶπε.

— Πῶς; ἥρωτησεν ὁ Ἀλέξης προποιούμενος διὰ δὲν ἐνόησε.

— Μὰ νά, ὁ γέρος ἔδουλευσε, κ' ἔγω θὰ φάγω;

— Μὴ φᾶς. Δέν θὰ σὲ βιάσῃ κανεῖς.

— 'Αλλὰ ποῦ πειγῶ! Πῶς θὰ γίνη; Δέν κάνεις νὰ τοῦ πληρώσω τὸ φαγητό μου;

— "Ε, γιὰ δοκίμασε λοιπόν.

— Γέρο, νὰ σου πῶ!

— Εμένα μιλάς;

— Ναί, ἔσενα.

— Τί μὲ θέλεις;... 'Αλλὰ ἔσεις, ἔδω-πέρα μὲ φωνάζουν παπποῦ καὶ ὅχι γέρο. "Ας εἶνε τελοςπάντων, λέγε.

— Πόσο θέλεις γιὰ τὰ φάρια σου;

— Τί; ! ἔνοιες νὰ μου δώσῃς λεπτά;

— Καὶ ἀπὸ τὴν ἔκπληξίν του, ὁ γέρων ἀφίσε νὰ τοῦ πέσῃ τὸ φέρι ποῦ ἔκαθεριζε.

— Μπράβο, τοῦ εἶπε, εἶσαι καλὸς καὶ ἔξιο παιδί. Καλὰ κάνεις ποῦ πετάς τὰ μικρούλια. Εἶναι πολὺ νωρίς γι' αὐτὰ νὰ πεθάνουν...

'Ο Σάσας ἐπειράχθη, φαίνεται, ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπαίνους καὶ δὲν ἐκρατήθη:

— Σπουδαία δουλειά! εἶπε· κ' ἔγω θὰ τὴν ἔκαγα.

— 'Εσύ; ἀπήντησε γελῶν ὁ γέρων. "Οχι δά!... Εσύ εἶσαι Κύριος. Θὰ μαγιεύσουμε τὰ φάρια καὶ θὰ τὰ φάς. "Ε, αἷς εἶνε, θὰ δυνατέψουμε τούλαχιστον τὰ δοντιά σου. Ήενρείς δύμας νὰ μασάς;

— "Αν δὲν ἔρης, ἂς μασήσῃ γιὰ σένα ὁ Βάσκας. 'Αλλὰ ἔσεις, εἶνε πονηρός, καὶ διὰ τοῦ δωσῆς γὰ σοῦ μασήση, θὰ σου τὸ καταπιῆη κηδόλα...

'Ο Σάσας ἔξινος τὰ μοῦτρά του, ἀλλὰ τότε ἐπεγένθη ὁ θεῖος.

— Αὐτὸς εἶγε τὸ σύστημα τοῦ τόπου, εἶπεν. "Ολοι ἔδι βέργαζονται καὶ δὲν αἴσιοι θεῖοι τὸν ἄλλον. Τοὺς ὀκνηροὺς τοὺς κορούδενουν.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Κολοβός, ὁ ὄποιος ἐπιρύθιζεν ὅλον τὸ δίκτυο, ἀρπάζεν ἔξαφνα ἔνα φάρι καὶ τὸ ἐτραχάνισε. "Τοῦ δὲ ἔτοιμος νὰ τὸ ξανακάμη, ὅταν ὁ Βάσκας τοῦ ἔφωναξ.

— "Εἶω, τεμπέλη! Εσύ δὲν ἔψάρεψες!

Τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ὁ Σάσας τὴν ἐπῆρε διὰ λογαριασμὸν του. Ευστροφίζεται διὰ κανεῖς ἔκει-πέρα δὲν εἶχε συμφέρον γὰ ἐργάζεται δι' αὐτὸν.

— Εἶναι ποῦ δὲν ἔργασθηκες μαζί μας, εἶπεν ὁ γέρων. Εἰδεμή θὰ εἶχες πετάνει καὶ πενία! Γιὰ κύπταξε τὸ Βάσκας πῶς τρώγει! Τρώγε, παιδί μου, τρώγε!

— Ο Σάσας ἔπεισε νὰ κοιμηθῇ νηστικός.

Κάτι παράξενον συνέθαινε μέσα του. Ευστροφίζεται διὰ κανεῖς ἔκει-πέρα δὲν εἶχε συμφέρον γὰ ἐργάζεται δι' αὐτὸν.

— Καὶ γιατί νὰ τὸ φοβηθῶ... Εγὼ εἶμαι συνειθυμένος. Πολλές φορές ἔκρυψα στὸ δάσος καὶ οι ταξιδιώταις καταλαύνουν εἶχαντας τὰ φύγανες!

— Ο Σάσας ἔπεισε νὰ κοιμηθῇ νηστικός.

Κάτι παράξενον συνέθαινε μέσα του. Ευστροφίζεται διὰ κανεῖς ἔκει-πέρα δὲν εἶχε συμφέρον γὰ ἐργάζεται δι' αὐτὸν.

— Θὰ τὸ ιδῆς μόνος σου... "Ε, φοβᾶσαι τὸ δάσος, Βάσκα;

— Καὶ γιατί νὰ τὸ φοβηθῶ... Εγὼ εἶμαι συνειθυμένος. Πολλές φορές ἔκρυψα στὸ δάσος καὶ οι ταξιδιώταις τὸ φύγανες!

— Καὶ ἀν ἔθγανε καμμιὰ ἀρκούδα;

— Τί θὰ μου ἔκανε; Θὰ ἔσκαρφάλωνας τὸν ήσυχον, στὸ φυλότερο κλαδί,

— Πήγανε, δὲν σὲ κρατῶ. 'Αλλὰ πῶς;

— Θὰ γοιλιάσω ἄλογα.

— 'Εδω δὲν ὑπάρχουν ἄλλα, ἀπὸ τὸν ἀπήγρονες. 'Αργότερα, μάτα μεγάλωσα, δὲν μου ἔρεσε πολὺ νὰ κάμων τέτοιες τρέλλες.

— Μὰ ἔκεινα ποῦ μαζίς ἔφεραν;

— Δέν εἶδες; 'Ο ἀμαξᾶς τοὺς ἔδωσε σανδὸν ἔφυγε μαζί τους.

— Ο Σάσας ἔσιώητησε.

— 'Αλλὰ μπορεῖς νὰ γυρίσης πεζός.

— Ο Βάσκας θὰ τὸ ξακυνεῖ. Σὺ δύμας;

— Ο Βάσκας, αἰωνίως ὁ Βάσκας! Δη-

λαδὴ τὶ ἔθελαν νὰ τοῦ εἶπούν; "Οτι ὁ μικρὸς ἔκεινος χωρικὸς ἦτο δυνατώτερος, ίκανος ἔχοντας ἔκπληξίν τοῦ Στέτοκην; "Οχι δά!

— Κ' ἔγω μπορῶ...

— Καὶ ἀπὸ τὴν ἔκπληξίν του, ὁ γέρων ἀφίσε νὰ τοῦ πέσῃ τὸ φέρι ποῦ ἔκαθεριζε.

— Καὶ η συνομιλία ἔσταμάτησεν ἔδω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ δάσος.

— Ο Σάσας ἔστηκαν ἀργά. 'Ενδιός ἐστηκαν οἱ κύριοι σους Κύριοι. Καὶ πέρα μου καλημέσω, Κοκόνα μου Γαρουφαλά· Μεγάλη ἡ καλωσύνη σου Νέρθης ὡς ἔδω πέρα.

— Νέρθης μενούς στήν αὐτούς.

— Καλή σου μέρα, Κάβουρα, Τοῦ λέει, — καὶ τί μου κάνεις;

— Τὸ χέρι μου;... Μὲ συμπαθῆς, Μ' ἀκουσα τὸν γιά λόγου σου Νάλεν, πῶς νὰ δαγκωνης

— Καὶ πάντα καὶ πάντας τοῦ συνηθέσουν, διὰ νὰ γελάσουν καὶ διὰ νὰ κάμουν τρέλλες, αὐτὸν δὲν ἔχουν τὸν θεῖον.

— Καὶ η συνηθεσίας...

— Αλλά τὸν θεῖον τοῦ συνηθέσουν, διὰ νὰ γελάσουν καὶ διὰ νὰ κάμουν τρέλλες.

— Καὶ η συνηθεσίας...

— Εγώ τοῦ συνηθέσουν, διὰ νὰ γελάσουν καὶ διὰ νὰ κάμουν τρέλλες.

— Καὶ η συνηθεσίας...

— Καὶ η

νέος καί, συγοδευόμενος ύπὸ συμμαθητοῦ μου τινός, ἔξηλθον εἰς περίπατον πρὸς τὴν "Ἀρμον, φανταζόμενος δὲ ὅλων ἐκεῖ τῶν περιδιαβάζοντων τὰ βλέμματα συνεκεντροῦντο εἰς τὸ κορδόνιον τοῦ ωρολογίου μου!"

Μεταξὺ ἄλλων παρετήρησα μακρόθεν τὸν ἀδελφόν μου συμπεριπατοῦντα μετά τινος συμμαθητοῦ καὶ ἔβασι πρὸς αὐτούς. "Ἄμα τοὺς ἐπλησίασα, ἥκουσα τὸν συμπεριπατητὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου λέγοντά μοι:

— Τί φραν ἔχετε;

— Εγὼ δὲ σοβαρώτατα ἀπέσυρα ἐκ τοῦ κόλπου μου τὸ ωρολόγιον καὶ εἶπον τὴν ὁράνην ὡρολόγιον καὶ εἶπον τὴν ὁράνην ὡρολόγιον. "Τσερον ἐσκέψθη, δὲ τὸ ἀγαθό-

τατὸς ἀδελφός μου προειδοποίησε τὸν συμμαθητὴν τού καὶ ὑπέδειξε τὸν τρόπον τοῦ νὰ μοὶ παράσχῃ τοιαύτην εὐχαρίστησιν.

Καῦμένα χρόνια, ποῦ εἰσθε; ποῦ αἱ illusions σας ἔκειναι; ποῦ αἱ ἐλπίδες σας; ποῦ οἱ τόσῳ μέτροι πόθοι σας; Δὲν λέγω: καὶ ποῦ ἡ ὑγεία σας; Τώρα εἴμαι ὑγιέστερος ἢ κατὰ τοὺς χρόνους ἔκεινους, διότι μόλις κατὰ τὴν ἐφθηκὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἔγαρξιν τοῦ σταδίου μου ἥρχισα γὰρ αἰσθάνωμαι ἀκμαιότατας τὰς σωματικάς μου δυνάμεις χάρις τῷ Θεῷ καὶ εὐτυχῶς, διότι είχον ἀνάγκην ὑγείας διὰ τὴν βιωτικὴν πάλην!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Θ.

Τί εἶνε, παιδιά μου, δέ κόσμος! Έκεῖ ποῦ κοιμᾶται κανεὶς εὐτυχισμένος καὶ ἥσυχος, καμιαὶ φορὰ ἔσπενδει στὴ δυστυχία. Κ' ἔτσι εἶνε πολὺ διαφορετικό, καμιαὶ φορά, τὸ αὔριον ἀπὸ τὸ χθές...

Ποιὸς δὲ μᾶς τῶλεγε δὲι καὶ ἡ Λιλίκα θὰ ἐδοκίμαξε τόσο γρήγορα τὴν πικρὴν αὐτὴν ἀλήθεια, καὶ δὲι τὴν ἄλλην ἥμερα θὰ ἔβλεπεν ὅλη τὴν μητρικὴν εὐτυχία της κατεστραμμένην;

Καὶ αὐτὸς ἔξι αἰτίας ἔνδος πλάσματος, ποῦ τὸ εἶχε τόσο πολὺ εὐτυχίαν!

Εἶχεν ἀφίση ἔκεινο τὸ πρωΐ τὴν Αὐγούστα μόνη νὰ κοιμᾶται εἰς τὸ κρεββατάκι της, μέσα εἰς τὴν καμαρούλα τῆς μητέρας της, διόπου ἐλογάριαζε νὰ γυρίσῃ καὶ αὐτὴν μόλις μὰ ἐτελείωνε τὰ μαθήματά της!

Τὰ ἐτελείωσε πραγματικῶς καὶ ἔξεκίνησε γιὰ τὴν καμαρούλα της, καταχαρούμενη, γιατὶ εἶχε πάρη καλοὺς βαθμοὺς καὶ ἤταν βιαστική νὰ τὰ ἄπι ζλα τῆς Αὐγούστας...

Ἄλλα τί φοβερὸ δέαμα παρουσιάσθη μπροστὰ στὰ μάτια της!

Ἡ Αὐγούστα δὲν ἤταν πιὰ στὸ κρεββατάκι της. Ἀνοισθητὴ δὲ δυστυχισμένη ἤταν χάμω στὸ πάτωμα, καὶ πάνω της ἡ Ψιφίνα, ἡ κακὴ Ψιφίνα, τὴν ἐκρατοῦσε σάν τίγρις, κάπω τὰ νύχια της!... Καὶ τὰ φορέματα τῆς Αὐγούστας κατασχισμένα καὶ τὰ μαλλιά της σὲ κακή κατάστασι.

Ἡ Λιλίκα ἔβγαλε μιὰ σπαρακτικὴ φωνή. "Ἐπειτα, ἀπὸ τὴ λύπη της καὶ ἀπὸ τὸν πρόμιο της, ἔμεινε ἀκίνητη.

Ἡ ἀγάριστη Ψιφίνα, ποῦ τὴν ἐμάζεψε ἀπὸ τοὺς δρόμους διταν ἤταν μικρή, γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ ἀπὸ τὸ κρύο καὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἡ Ψιφίνα νὰ τῆς σκοτώνῃ τώρα τὴν κόρη της!..

Πολλὰ κακουργήματα διαβάζει κανεὶς καθεμέρα στὶς ἐφημερίδες, ὅλλα κανένα δὲν εἶνε φρικτότερο ἀπὸ αὐτό!..

(Επειτα συνέχεια)

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

(Μετίστορημα ύπο Ιορδίου ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

— Καλημέρα, κύριε Πός.
— Καὶ πῶς; 'Απὸ ἐδῶ τώρα κάμετε τὴν περιοδεία σας;
— Καθὼς βλέπετε... "Ωστε ἡ πληγὴ σας δὲν εἶνε τίποτε;
— Εύτυχως' ἔως αὔριο θὰ μοῦ περάσῃ.

Ο Κρόφφ εἶχε παραθέση ἐπὶ τῆς τραπέζης φωμί, χοιρομέρι καὶ τσάι. "Επειτα, ἀποτελούμενος πρὸς τὸν ἄλλον ταξιδιώτην:

— Σεῖς, κύριε;
— 'Εγὼ δὲν πεινῶ, ἀπεκρίθη ἔκεινος. Νὰ μοῦ δεῖξετε τὸ δωμάτιόν μου... Βιάζομαι γὰρ κοιμηθῶ, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ περιμένω γὰρ επιστρέψη ὁ δέηγος. Θάνατορήσω ἀπὸ ἐδῶ τὸ πρώτο εἰς τὰς τέσσερες.

— "Οπως ἀγαπάτε, ἀπήντησεν ὁ κάπηλος.

Καὶ ὁδήγησε τὸν ταξιδιώτην εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὅποιον εύρισκετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς οικίας, δεξιὰ τῆς μεγάλης αἰθουσῆς, προορίζων διὰ τὸν τραπέζιτηκὸν ὑπάλληλον τὸ ἄλλο, τὸ πρὸς τὸ πλαϊσίον τοῦ καθητή.

— Άλλα, ἐνῷ ὁ ἄγνωστος ωμίλει, γιατὶ τοῦτον εἶχε μετακινηθῆ ὀλίγον, δὲ ἐνωμοτάρχης, ὃ ὅποιος τὸν ἔκυπτε μὲ προσοχήν, ἡμπόρεσε νὰ ἰδῃ μέρος τοῦ προσώπου του. "Ήτο ἀρκετόν.

— "Νοι, ἐψιθύρισεν, αὐτὸς εἶνε..." Άλλα γιατὶ τόχα θέλει γάρ τοῦ πρώτης νωρίς καὶ χωρίς γάρ τοῦ περιμένη τὴν ἀμάξαν;..."

Οι αστυγομικοί, βλέπετε, θεωροῦν πάντοτε παράδοξα καὶ τὰ φυσικώτερα τῶν πραγμάτων!

— «Καὶ ποῦ γάρ πηγαίνῃ;...» ἐσυλλογίσθη δὲ "Εκ,—έρωτήσεις εἰς τὰς δοπιάς βεβαίως ὃ ταξιδιώτης δὲν θὰ περιγράψει. "Άλλως τε αὐτὸς δὲν εἶχεν ἀντιληφθῆ, διτενὸν τὸν παρετήρησε, μὲ κάποιαν ἐπιμονὴν καὶ τὸν ἀντικειμένων γάρ χρείουν. "Εξω ὁ ἀνεμος εἶδερε τὰ παραθύροφυλλα, καὶ κάποιε παρήγοντο κρότοις ὡς ἐὰν κάποιος ἐκτυπωθεύσεται γάρ μαστίγιον.

— Πολὺ πιθανόν, ἀπεκρίθη δὲ Πός, καὶ ἀνὴρ θὰ ξαναίδωθούμε, καλὸ ταξίδι. 'Άλλα δὲν μοῦ λέτε, κύριε "Εκ, ἐδῶ θὰ διαυκτερεύσετε ἀπόφει;

— "Οχι, κύριε Πός, πρέπει νάντασσουμε κάποιον εἰς τὸ Περνάου καὶ τεύγουμε ἀμέσως. Σεῖς, ἀφοῦ φάτε ισλά, κυττάξετε γάρ κοιμηθῆτε καλλιτερα, καὶ... τὸ νοῦ σας στὸ πορτοφόλι σας!

— "Εγνοιά σας, γιατὶ εὐκολώτερα μπορεῖ γάρ μοῦ ἔκσολλήσουν ταῦτα ἀπὸ τὸ κεφάλι, παρ' αὐτὸς ἀπὸ τὴ ζώνη μοι! ἀπεκρίθη δὲ τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος μὲ φαιδρού γέλωτα.

— Δρόμο τώρα! εἶπεν ὁ ἐνωμοτάρχης πρὸς τὸν χωροφύλακα καὶ ἀς κουμπωθούμε ἔως αὔριον τὴν πάρω οὕτε τέσσερα λόγια.

— Καὶ δὲν ἐμάθατε ποῦ πηγαίνει;

— "Οχι... Μπήκε στὸ ἀμάξει ἀπὸ τὴν Ρίγα καὶ στοχάζομαι διτενὸν πηγαίνεις τὸ Ρέβελ. "Αν ἤταν ἐδῶ δὲν θὰ μηποροῦσε γάρ σας πληροφορήσῃ.

— "Ο, δὲν εἶνε καὶ καμιαὶ ἀνάγκης ἀπεκρίθη δὲν φωμίτης.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

1908

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ο Κρόφφ ἥκουεν αὐτὴν τὴν συγκριτικὴν μὲ ἀδιάφορον υφος ἔξενοδόχου, ὃ ὅποιος δὲν σκοτίεται νὰ μάθῃ ποῖοι εἶνε οἱ ἔξοι του. Κ' ἐπηγανοήρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐνῷ γεωργοὶ καὶ ξυλοκόποι τὸν ἀπεχαριτέων εὐχόμενοι καλὴν νύκτα.

Ἐν τούτοις ὁ ἐνωμοτάρχης, ὃ ὅποιος δὲν ἔβιαζετο πλέον νὰ φύγῃ, διεσκέδαζε συνομιλῶν μὲ τὸν Πός, κατευχαριστημένον διότι τοῦ ἐδίδετο ἀφορμὴ νὰ φλυαρήσῃ.

— Πηγαίνετε εἰς τὸ Περνάου; τὸν ήρωτης.

— "Οχι, εἰς τὸ Ρέβελ, κύριε "Εκ.

— Διὰ λογαριασμὸν τοῦ κ. Γιοχάους;

— Μάλιστα.

Καὶ ἐδῶ, μὲ δρμέμφυτον κίνημα, ὃ Πός ἔσυρε πλησίστερά του τὸ χαρτοφύλακιον, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποθέση ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Τὸ πάθημα τῆς ἀμάξης θὰ σᾶς κάμη γάρ τοῦτον τοῦλαχιστον δώδεκα ώρες.

— Μόνον δώδεκα ώρες, ἂν δὲν πηγαίνετε τὸ πρώτον θέρετον. Τότε δὲ Κρόφφ ἐπεχειρίεται νὰ τὸν ἀποδιδεῖται τέτη Ρίγα... διὰ τὸν πηγαίνεται τὸν πρώτον γάμους...

— Μὲ τὴν καλὴν Ζεναΐδα Παρενσώφ, ζ; Τὰ ξέρω, τὰ ξέρω...

— "Ω, τὸ πιστεύω... δῆλα τὰ ξεύρετε τεῖς;

— "Οχι, δᾶ δῆλα. Νά, δὲν εἶδατε δὲι τὸν ξεύρω ποῦ πηγαίνεις δὲ συνταξιδιωτὴς σας; "Οπως δήποτε, γιὰ νὰ φεύγῃ αὔριο πρωῒ τόσῳ γωρίς, χωρίς γάρ σας περιμῆρη, θὰ πηγάδεια διτενὸς γάρ τοῦτον πρόκειται γάρ χρείουν. "Εξω ὁ ἀνεμος εἶδερε τὰ παραθύροφυλλα, καὶ κάποιε παρήγοντο κρότοις ὡς ἐὰν κάποιος ἐκτυπωθεύσεται γάρ μαστίγιον.

— Πολὺ πιθανόν, ἀπεκρίθη δὲ Πός, καὶ ἀνὴρ θὰ ξαναίδωθούμε, καλὸ ταξίδι. 'Άλλα δὲν μοῦ λέτε, κύριε "Εκ, ἐδῶ δι

δουλειά δική του. Έμένα σᾶς παρακαλῶ νὰ μάρψετε νὰ κομηθῶ ὡς τὸ πρωΐ. Θὰ σηκωθῶ μόνον ἀμα ἔλθῃ ὁ Μπρόδες ἀπὸ τὸ Περάσου. Ὅς ποῦ νὰ διορθώσουν τὴν ἀμαξᾶ, ἔχω καιρό.

— Σύμφωνοι, ἀπεκρίθη ὁ ξενοδόχος. Καγεὶς δὲν θὰ σᾶς ἔνπινσῃ, καὶ δταν μάλιστα ὑὰ φύγῃ ὁ ἄλλος κύριος, θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ γίνη κρέτος πολὺς.

Ο Πός, καταπίγων τὰ χασμήματά του, πολὺ δικαιολογημένα ἀπὸ τὴν κούρασιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐκλείδωσεν ἀπὸ μέσα τὴν θύραν του.

Ο Κρόδφ εμεινε μόνος εἰς τὴν αίθουσαν τὴν ἀμυδρῶς φωτιζομένην ἀπὸ τὸ φανάρι. Ἐπιστρέψας εἰς τὸ τραπέζι, ἐσήκωσε τὰ σκεύη, τὰ ὅποια εἶχαν χρησιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Μετὰ τοῦτο, ὁ Κρόδφ διηθύνθη πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου καὶ τὴν ἀνοίξε. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἦτο τὸ βορειοδυτικόν, ὡς θύελλα ἔμαίνετο κάπως ὀλιγώτερον. Τὸ περίπτερον, δπου τὸ δωμάτιον τοῦ Κρόδφ, ἐπροφυλάσσετο ἀπὸ τὸν ἀγεμόν. Ἀλλὰ πέραν τῆς ὑπηνέμου ἐκείνης γωνίας, ὡς θύελλα ἔκαμνε τοιαύτην θρυσσιν, ὥστε ὁ ξενοδόχος ἔκρινε περιττὸν νὰ ἐκτεθῇ. Ἐν βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τῆς αὐλῆς τῷ ἥτο ἀρκετόν.

Τίποτε ὑποπτον, δὲν εἶδεν εἰς τὸν κήπον. Οὕτε μία ἀπὸ τὰς μετακινουμένας ἐκείνας συιάς, αἱ ὅποιαι θὰ ἐπρόδιδαν τὴν παρουσίαν ἀλώπεκος ἢ λύκου.

Ο Κρόδφ ἐκίνησε τὸ φανάρι του πρὸς δλας τὰς διευθύνσεις. Ἐπειτα, μὴ βλέπων τίποτε ὑποπτον, ἐπαγῆλθεν εἰς τὴν αίθουσαν.

Ἐκεὶ ἔρριψεν ὀλίγα κούτσουρα εἰς τὴν ἑστίαν, διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ, ἐκύτταξε γύρω του ἀκόμη μίαν φοράν, καὶ διηθύνθη εἰς τὸ δωμάτιον του.

(Ἐπειτα συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

“Η προθεσμία τῆς ἔγγειαφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως μὲ δικαιώματα συμμετοχῆς εἰς τὴν τρίτην ταῖς τελεταῖς τοῦ Λαζαρίου τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως, ὡς ὅποια εἴληγε τὴν 31 Ἰανουαρίου,

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15^η ΜΑΡΤΙΟΥ

“Η ἔξαιρετην ἀνηι παράστασι διδεται κάριν τοῦ Εἰδικοῦ Σεσπαθώματος, ὥστε νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Λαζαρίου καὶ οἱ δὲ αὐτοῦ μέλλοντες νὰ ἔγγειαφῶνται μέρος τῆς 15 Μαρτίου, νὰ ἔχουν δὲ οἱ ξεσπαθόντες ἀνδρι ἐν μέσον πρὸς εὐκολοτεραν ἔγγειαφῆν συνδρομητῶν.

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

Γ’.

Τὸ τρεπτὸ καπέλλο.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειὰν ἐκ μέρους τοῦ ίδιοκτητοῦ, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας μὲ ὄρμήν, νὰ τρυπάτε μὲ τὰ δάκτυλά σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις! (Εἰκόνες 1 καὶ 2).

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ο Κρόδφ εμεινε μόνος εἰς τὴν αίθουσαν τὴν ἀμυδρῶς φωτιζομένην ἀπὸ τὸ φανάρι. Ἐπιστρέψας εἰς τὸ τραπέζι, ἐσήκωσε τὰ σκεύη, τὰ ὅποια εἶχαν χρησιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειὰν ἐκ μέρους τοῦ ίδιοκτητοῦ, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειὰν ἐκ μέρους τοῦ ίδιοκτητοῦ, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρησην τοῦ φίλου, νὰ τὸ κάμετε δ,τι θέλετε. Φαντασθήτε λοιπὸν τὴν ἐκπληγὴν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν θεατῶν σας, δταν θὰ σᾶς ίδουν νὰ χώνετε μέσα τὸ χέρι σας τὸ καπέλο, νὰ βγάζετε αὐτὸν τὸ δάκτυλον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ νὰ τὸ κινήσετε καθ’ δλας τὰς διευθύνσεις!

Ἐγ τούτοις, διὰ γὰ μὴ παρατείνετε τὴν ἀγωνιώδη ἀνησυχίαν τοῦ φίλου, ὃ σιμεύση διὰ τὸ γεῦμα τοῦ Πός. Ἡτο τακτικὸς ἀνθρωπός καὶ δὲν ἀνέβαλλε ποτὲ διὰ τὴν ἐπαύριον δ,τι ἡμποροῦσε νὰ κάμη σήμερον.

Ζητήσατε ἔνα καπέλλο καὶ τὴν ἀδειᾳ

μέτρηση

